

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/593 НА СЪВЕТА**от 16 април 2018 година****за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾, и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С писмо, заведено в Комисията на 27 септември 2017 г., Италия поиска разрешение за специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО с цел въвеждане на задължително електронно фактуриране за всички данъчно задължени лица, установени на нейната територия, с изключение на тези, които ползват освобождаването за малките предприятия по член 282 от посочената директива, и изискване за предаване на фактурите чрез системата Sistema di interscambio („SdI“), управлявана от Италианската агенция за приходите.
- (2) В съответствие с член 395, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, с писма от 3 ноември 2017 г. и 6 ноември 2017 г. Комисията информира другите държави членки за отправеното от Италия искане. С писмо от 7 ноември 2017 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с пълната информация, необходима за разглеждане на искането.
- (3) Италия заявява, че чрез използването на задължително електронно фактуриране, при което фактурите се предават чрез SdI, се дава възможност на данъчната администрация в страната да придобива в реално време информацията, съдържаща се в издаваните и получаваните от търговците фактури. В резултат на това данъчните органи биха могли да извършват своевременни автоматични проверки за съответствие между сумите на обявления и платения ДДС.
- (4) Италия смята, че въвеждането на общо задължение за електронно фактуриране би подпомогнало борбата срещу данъчното облагане, би насърчило усилията за цифровизация и би опростило събирането на данъка.
- (5) Италия заявява, че основите за въвеждането на задължително електронно фактуриране вече са положени чрез доброволното използване на съществуващата система SdI, което осигурява гладък преход към електронното фактуриране и същевременно ограничава въздействието на специалната мярка върху данъчно задължените лица.
- (6) Предвид на широкия обхват и новостта на специалната мярка е важно да се оцени въздействието на специалната мярка върху борбата с измамите и отклонението от данъчно облагане с ДДС, както и върху данъчно задължените лица. Затова когато Италия прецени, че е необходимо удължаване на срока на действие на специалната мярка, заедно с искането за удължаване на срока на действие тя следва да представи пред Комисията доклад, съдържащ оценката на ефективността на специалната мярка по отношение на борбата с измамите и отклонението от данъчно облагане с ДДС и по отношение на опростяването на събирането на данъка.
- (7) Тази специална мярка следва да не засяга правото на клиента да получава фактури на хартиен носител при вътреобщностни сделки.
- (8) Исканата специална мярка следва да бъде ограничена във времето, за да може да се прецени дали специалната мярка е подходяща и ефективна от гледна точка на целите ѝ.
- (9) Следователно специалната мярка е пропорционална на преследваните цели, тъй като е ограничена във времето и приложното си поле поради факта, че не се прилага по отношение на данъчно задължените лица, които ползват освобождаването за малките предприятия по член 282 от Директива 2006/112/ЕО. Освен това специалната мярка не създава риск от прехвърляне на измамите към други отрасли или други държави членки.
- (10) Специалната мярка няма да има отрицателно отражение върху общия размер на данъчните приходи, събирани на етапа на крайното потребление, нито върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС,

⁽¹⁾ OBL 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 218 от Директива 2006/112/ЕО на Италия се разрешава само да приема като фактури документи или съобщения в електронен формат, ако те са издадени от данъчно задължени лица, установени на нейната територия и различни от тези, които ползват освобождаването за малките предприятия по член 282 от посочената директива.

Член 2

Чрез дерогация от член 232 от Директива 2006/112/ЕО на Италия се разрешава да постанови, че за използването на електронни фактури, издавани от данъчно задължени лица, установени на нейната територия, не се изисква приемане от получателя, освен когато тези фактури са издадени от данъчно задължени лица, които ползват освобождаванията за малките предприятия по член 282 от Директива 2006/112/ЕО.

Член 3

Италия уведомява Комисията за националните мерки за прилагане на дерогациите, посочени в членове 1 и 2.

Член 4

Настоящото решение се прилага от 1 юли 2018 г. до 31 декември 2021 г.

Когато Италия прецени, че е необходимо удължаване на срока на действие на дерогациите, посочени в членове 1 и 2, заедно с искането за удължаване Италия представя пред Комисията доклад, съдържащ оценка на ефективността на мярките, посочени в член 3 по отношение на борбата с измамите и отклонението от данъчно облагане с ДДС и по отношение на опростяването на събирането на данъка. Докладът съдържа и оценка на въздействието на тези мерки върху данъчно задължените лица, по-конкретно дали мерките водят до нарастване на административната тежест и разходите.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Люксембург на 16 април 2018 година.

За Съвета
Председател
Р. ПОРОЖАНОВ